

בס"ד א' מנחם-אב ה'תשפ"ה

הדלקת נרות - 19:23
 צאת השבת - 20:14
 רבנו תם - 21:07

שעון קיץ - מהלוח המדויק של "אור החיים"
 ע"פ "אופק תל אביב"

שְׁנֵה עֶשְׂרִים וְחָמֵשׁ - עלון מס' 1265

@ **השבת ראש חודש "מנחם-אב" - לא אומרים "צדקתך".**
 @ ביום רביעי הילולת ר' יצחק לוריא אשכנזי זצ"ל (הארי)
 @ ניתן להקדיש העלון לרפואה, ברכה, פרנסה טובה, זיווג הגון, הצלחה, ולהבדיל לעילוי נשמת יקיריכם.
 טל' המערכת: 08-9437333, 054-7743834

פפטידין: "שמצו דבר"
 (ירמיה ב')
וב' פסוקים
"השמיים כסא"

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

פרשת מטות-מסעי

"חזק חזק וזדחזק"

הרה"ג יצחק יוסף שליט"א
 שיעור בליווי כל מצו"ש 21:30
 בבית הכנסת "אוהל מועד"
 וסעודה רביעית - סעודה טובה להשתתף

מענייני הפרשה: פרשת מטות:

- ← פרשת נדרים.
- ← מלחמת בני ישראל במדיינים.
- ← בקשתם של בני ראובן ובני גד.

פרשת מסעי:

- ← רשימת התחנות שחנן בהן ישראל.
- ← הוראות על חילוק הארץ.
- ← רשימת הנשיאים העומדים בראש חלוקת הארץ.
- ← ערי המקלט ותפקידם.

"לא יחל דברו, ככל היוצא מפיו יעשה" (ל,ג)

צדיק אחד פירש פירוש על המימרא "לפום צערא אגרא". לפום, פירוש הפה, הפה יכול לגרום לך צער, וכן להיפך. הפה יכול לגרום לך אגרא, שכר. גם המילה פרנסה היא שתי מילים פה רסן, השומר פיו יש לו פרנסה.

"היוצא מפיו יעשה"

"היוצא מפיו יעשה"-סופי תיבות הוא. אדם שנדר נדר, אינו יכול להטיל את ביצוע הנדר על אדם אחר (שליח) אלא הוא עצמו "ככל היוצא מפיו יעשה", אדם שנוהר בדיבורו וכל מילה היוצאת מפיו, לא תהיה לבטלה - אדם כזה, ברכותיו מתקיימות.

"את שש ערי המקלט אשר תתנו... ועליהם תתנו ארבעים ושהים עיר" (לה,ו)

בדרך צחות: שש ערי המקלט הם שש תיבות שבפסוק "שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד", שבהן צריך אדם מישראל למצוא מקלט בטוח לרוחו הנבוכה בכל עת ורגע. ועליהם תתנו ארבעים ושהים עיר - אלו 42 תיבות שבפרשת "ואהבת", שעל ידן אדם משעבד עצמו לעבודת ה'.

"לא יחל דברו"

"כמו לא יחלל דברו" (רש"י). רבי ישראל המגיד מקוונץ היה אומר: גם סתם דברים, שיחות חולין, ואפילו דברים בטלים - אל תחלל.

דרש רבי מנדלי מקוסוב: זה נאמר על אדם ששומר פיו ולשונו, ואינו עושה דבריו חולין, ברכותיו מתקיימות, וכל דיבור שלו נחשב כגזירה שמתקבלת בשמים.

"מטות... מסעי..."

בסוף המסע כולם מובלים במטות... כדאי הוא שיתקיים בו "אשרי אדם בא ותלמודו בידו..." "מטות" ר"ת תורה מצוות ומעשים טובים. (שלמה אלביליה הי"ו)

פינת הניבים והפתגמים

השביע מרורים = גרם מרירות וצער.
דוגמה: מנהל החברה השביע מרורים את מנהל הלשכה עד שלא יכול היה לסבל עוד, והוא בקש להתפטר ממקום עבודתו.
מקור: השביעני במרורים, הרוני לענה [איכה ג טו].
 לענה הוא צמח בר שעליו מרים. (ניבוכון)

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

דיני תשעת ימי חודש אב

מכל מלמד השכלתו

הפטר השבת השניה מ"תלתא דפורענותא"

"שמעו דבר ה'

גם בשבת השנייה קוראים מתוך נבואת ירמיהו: "שמעו דבר ה' בית יעקב וכל משפחות בית ישראל".

הקריאה בהפטרות התוכחה והפורענות באות להזכירנו על מה חרבה הארץ.

הזכרת אזהרותיו ותוכחותיו של ירמיהו, הנביא המנבא את חורבן הבית הראשון, בשבועות האבל על חורבן הבית השני והחורבנות שבאו בעקבותיו, מלמדת כי הבית חרב בעוונות, וכל דור שלא נבנה הבית בימיו, כאילו חרב בימיו.

חינוך ילדים קודם לפרנסה

"בנו לכם ערים לטפכם וגדרות לצאנכם"

בני ראובן גד וחצי שבט המנשה מבקשים ממשה: "ויגשו אליו ויאמרו גדרות צאן נבנה למקננו פה וערים לטפנו". (במדבר לב, טז)

בו ברגע משה נוזף בהם ומתקן את טעותם. "בנו לכם ערים לטפכם וגדרות לצאנכם" (לב, כד).

משה מקדים את הילדים לפני בעלי החיים, ובעצם מחליף את הסדר.

משה לימד אותם לקח בערכים ובסדרי העדיפויות - **קודם משפחה וילדים ואח"כ הרכוש**. נביא משל:

אחד ננעל בשוגג בחנות סופרמרקט גדולה בסוף שבוע, לאחר שלא הצליח להיחלץ משם הוא החליט להתנקם בהנהלת החנות.

הוא בילה את זמן המאסר שלו בהחלפת תגיות המחירים על הסחורה.

התוצאה: מעיל פרווה משובחת היה 19 דולר, בעוד שמחירה של עניבה היה 1500 דולר. פריטי ריהוט הוצעו למכירה במחיר גרעינים, ומערכות שמע ופולמוט במחיר של גרביים, כאשר הלבשה תחתונה הייתה מחוץ להישג ידם של עשירים.

נתאר את הבלאגן שהתרחש עם פתיחת החנות... מוסר השכל: אנו צוחקים, אך האם תגיות המחירים שלנו מסומנות כראוי? האם אנחנו מעריכים נכון את חיינו, או שגם אנו מקדימים את המקנה לטף...!!

"לא יחל דברו ככל היוצא מפיו יעשה"

פעם אחת, נכח הגאון ר' יהושע ליב דיסקין זצ"ל בהספד שנערך במלאת שבעה לאחד מתלמידיו.

אמרו שם כנהוג תפלת "אל מלא רחמים", ובתום ההספד התפזר הקהל.

מיד לאחר מכן, הזמין הרב את שמש בית הכנסת, נתן לו מטבע לעילוי נשמת המנוח, והדגיש, "עבור כל הקהל שנכח בשעת תפילת ההשכבה".

והרב הסביר מדוע הוא תורם בשם כל הקהל:

החזן הרי אמר "בעבור שכל הקהל נודרים צדקה לעילוי נשמתו", על כן ראה חובה לעצמו להבטיח שלא ייכשל הציבור בהתחייבות זו...

א. משנכנס אב ממעטים בשמחה. וישראל שיש לו דין ודברים ותביעה משפטית עם גוי, יתחמק מלהתדיין עמו בימי פורענויות אלה, ולאחר עשרה באב יתדיין עמו.

ב. מיום ראש חודש אב עד יום התענית ממעטים במשא ומתן של שמחה, כגון קניית צרכי חופה, ותכשיטי כסף וזהב, וכיוצא בזה, וכן תפירת בגדים חדשים, ובמיוחד לצורך נישואין, במה דברים אמורים? כשאפשר להכין ולקנות צרכי חופה הללו לאחר תשעה באב, אבל אם הזמן מצומצם, שיום הנישואין נקבע מיד לאחר תשעה באב, מותר, אם הוא בחור רווק שטרם קיים מצוות פריה ורביה, ואפילו אם יש שהות לקנות צרכי חופה ולהכינם לאחר תשעה באב, אם יש חשש שיתייקרו לאחר מכן, מותר לקנותם בימים אלו, והוא הדין לרהיטים חדשים שנקנים לצורך הנישואין, ואפילו שלא לצורך נישואין היה נכון למעט בפרקמטיא ושאר משא ומתן, אלא שהמנהג להקל בזה.

ג. בעלי בית חרושת של נעליים או של תיקון בגדים חדשים שיש להם פועלים, ואי אפשר לבטלם בשבוע שחל בו תשעה באב, ויצטרכו לשלם מכיסם לפועלים משכורת שלמה, **יש להתיר שיעשו בצינעא ככל האפשר,** וכן הדין לבעלי מכבסה שאי אפשר להם לסגור המכבסה בשבוע שחל בו תשעה באב בגלל הסיבה הנ"ל, יעשו שאלת חכם מורה הוראה בכל מקרה לגופו.

ד. המנהג שאין אוכלים בשר מיום ראש חודש אב עד ליום עשרה באב, ועד בכלל. ובראש חודש עצמו מותר לאכול בשר, וכן נהגו. ויש מחמירים גם בראש חודש, ובשבת חזון אפילו חל בו תשעה באב ונדחה ליום ראשון, אוכלים בשר ושותים יין, ואפילו בסעודה שלישית שמסתיימת סמוך לשקיעה, אוכלים בשר ושותים יין, ומעלה על שולחנו כסעודת שלמה המלך בשעת מלכותו, ואסור להימנע מאכילת בשר בסעודה זו מטעם אבלות, ורק מי שאינו רגיל לאכול בשר בסעודה זו בכל שבת מטעמי בריאות וכדומה, יכול להימנע גם בשבת זו.

ה. מותר לאכול בשר אחר ראש חודש אב בסעודת מצוה, כגון בסעודת ברית מילה, וכל הקרובים של בעל הברית רעיו ואוהביו הקרואים לסעודה רשאים לאכול בשר, אבל סתם בני אדם הם כעושים מצוה הנאה בעבירה.

ו. בשר עוף הרי הוא כבשר בהמה, ואין לאכול ממנו מיום ראש חודש אב עד תשעה באב. ומי שאי אפשר לו בלי בשר מטעמי בריאות, על כל פנים יאכל בשר עוף שלא היו מקריבים ממנו בבית המקדש, ועוד שאין שמחה אלא בבשר בהמה. ובשר שימורים שבקופסאות וכן בשר מלוח וקפוא דינם כבשר טרי לעניין זה. אבל דגים מותרים.

ז. בערב שבת חזון מותר לו לטעום התבשיל אף על פי שיש בו בשר ושומן, הואיל ויש בטעימת התבשיל לכבוד שבת. והמחמיר תבוא עליו ברכה.

ח. יש להחמיר שלא לסייד או לצבוע את חדרי הדירה מראש חודש אב, עד התענית. (ילקוט יוסף על המועדים עמוד תקנט)

ט. אף הנוהגים שלא להסתפר מ"ז בתמוז, אם ירצו להקל לגלח את זקנם מפני צער, בערב שבת חזון, יש להם על מה שיסמוכו. (יביע אומר חלק ג' סימן לא אות ה)

הכול זה מלמעלה

הסיפור שתקראו, יש לקוות, בהמשך, הוא סיפור שקרה באמת. סיפור של השגחה מופלאה שסיפרה לי סוזי, כינויה של שושנה, על עצמה - מקור ראשון. וכן, הוא באמת קרה. "גרנו בעבר בבגליה", מספרת לי סוזי פוקס. "בבנין שבו גרנו הייתה משפחה נוספת, חרדית, שהייתה לנו איתה קרבת משפחה לא מאוד קרובה. מעבר לזה, גרנו באותו בניין ולכן היו שתי המשפחות קשורות זו לזו.

במשפחה שלי יש, ברוך ה', עשירייה. עשיריית ילדים. גם המשפחה השכנה היא ברוכת ילדים. את אחד מהם החליטו ההורים לשלוח ללמוד למשך שנה בישראל, דבר שמקובל מאוד בארצות הברית וגם באירופה. הבן נסע.

כשהוא היה בארץ, אני כמובן נשארת בבגליה, גדלתי בשנה, המשכתי ללמוד, ועדיין הייתי מאוד צעירה כשהוא חזר. הייתי רק בת שבע עשרה, אבל משהו זרק הצעה לשידוך בינינו, ובלי להבין בדיוק למה, הוריי הסכימו. זה היה דבר חריג. ממתי נהגת בת שבע עשרה בגיל כל כך צעיר? אבל עובדה. השידוך הזה הצליח וקם והיה.

הסביבה טרם התאוששה מהנישואים הירוקים, וסוזי הפתיעה שוב: נולד לה בן בגיל שבע עשרה, בן נוסף בגיל שמונה עשרה, עוד ילד בגיל תשע עשרה ובת בגיל עשרים. וזהו... למה זהו?

כי אז התגלתה בגופה מחלה, שבגינה היא נדרשה לקחת כדורים. כדורים לכל החיים. שוב לא נולדו לה ילדים. והיא אומרת: "מה היה אילו הייתי נבהלת מדעת הקהל ומחכה, מקובל, עד גיל עשרים כדי להינשא? הרי הייתי עלולה להישאר, חלילה, חשוכת ילדים".

סוזי חיה תמיד כשהיא מוארת באור ההשגחה האלוקית הזאת. ואם היה חסר לה משהו באמונה, הגיע לה המקרה שאחריו היא הפכה להיות סיפור אמונה מהלך.

לראות את השמים מתוך מעמקי התהום

סוזי, בעלה וילדיה - כולם ילידי בגליה - חלמו תמיד על ארץ הקודש. ויום אחד הם הצמיחו את החלום. פשוט קמו, עזבו הכול ועלו לארץ. הם הסתדרו לא רע וחיו בנעימים, שמחים באווירה שבה גדלים ילדיהם.

באחד החגים הגיעו הוריה של סוזי לבלות עם ילדיהם בארץ. בחול המועד תכננה המשפחה הצעירה טיול. "ניסע לאשקלון.

יש שם עתיקות. נשב על חוף הים. יהיה נחמד".

והיה נחמד באמת. המשפחה ביררה ומצאה חוף ים שומם, ללא מציל, אבל בעיקר ללא שום בעיות צניעות. הם נהנו שם, יושבים ביחד, משוחחים, ואז ביקשו שניים מהילדים רשות רק לטבול את כפות הרגליים במים.

"מה? בשום אופן לא", סירבה סוזי, אבל הילדים התחננו. "מה אכפת לך, אימא? אנחנו מבטיחים שלא ניכנס לים. רק נטבול את הרגליים".

משהו בלב אמר לסוזי: תגיד לא! אבל המשהו לא הסביר למה, וסוזי הרשתה להם לטבול את כפות הרגליים במים. "ותזכרו: לא יותר!" הזהירה.

הם התקרבו למים, וסוזי ישבה עם אמה לשיחה וחמיה למד באותה שעה עם בעלה, חתנו. תמונה ממש יפהפיה.

באותו רגע התעורר אותו משהו בליבה של סוזי. "רגע, איפה הילדים?" היא קמה והסתכלה סביבה.

"מה זה איפה? הם אינם כאן על החוף?" גם הסבתא התחילה לתור בעיניה. ולא, הם לא נראו על החוף.

"אולי הלכו לאסוף צדפים", הציעה הסבתא. אבל הם לא נראו בשום מקום, וסוזי הרגישה איך עולה בה גל של חרדה.

"אני דואגת", אמרה ולא הוסיפה מילה. לא לפתוח פה לשטן, לימדה אותה אמה מילדותה. אז, פתאום, היא הבחינה בצרור שיער בתוך המים. הבת נאבקה עם הגלים. היא

יחדדה את מבטיה והבחינה גם בבן כשהוא מתמודד עם אחותו ההולכת ושוקעת, מרים אותה אבל לא מצליח לאחוז

בה יותר מרגע והיא שבה ונשמטת מידיו. סוזי נתקפה חרדה והחלה לזעוק אל בעלה: "בוא, תראה מה

קורה לילדים! תציל אותם!"

הבעל קם מיד ורץ למים. הוא עצמו התחיל להיאבק במערבולת שהייתה שם, והיא שסחפה את הילדים. במים הסוערים הוא התאמץ מאוד לחתור ולהגיע אליהם, אבל לא הצליח. על החוף עמדה סוזי, בוכה, צועקת, מתפללת שמשפחתה תינצל. בעיניים כלות היא ראתה איך משחק גל ענק בבעלה, מרים אותו, משליך אותו. כדור ים. והילדים! ככל שהאימה התעצמה והשקיעה התקדמה, היא הבינה שבנה עושה הכול כדי להציל את אחותו.

ואז, ברגע מסוים, הצליחה הבת להרים את ראשה, אמרה משהו לאחיה ושבה ושקעה.

האח החל לחתור אל החוף, והגיע. לא בקלות, אבל הגיע. הוא עמד לפני אמו בוכה. "אימא, סליחה! לא יכולתי!"

"ניסיתי! היא אמרה לי להניח לה ולצאת. לפחות אתה תישאר, היא אמרה. אימא, סליחה!"

רגע נורא. רגע מטלטל מאין כמותו. היא התפללה בזעקה, בדמעות. החוף היה ריק מאדם. להתקשר? למי? איך בכלל תתאר היכן הם נמצאים? ייאוש. פשוט ייאוש.

אבל האבא שבשמים השליך להם קרש הצלה. היה זה דיג שישב באזור עם החכה שלו ושמע את הזעקות. והאם, בבכי, הצביעה על קדקוד השיער שניסה להיחלץ שם מן המים.

הדיג שהיטיב לשחות והכיר את הים, הצליח במאמצי על להגיע אל הבת, וגרר אותה אל החוף. הבת חוזרת אט אט אל עצמה ואז החלה לצעוק: "אבא! איפה אבא!"

אבא היה שם במים, נאבק מרות. השמש כבר שקעה, וחשיכה החלה לרדת. "מצטער", אמר הדיג. "אין מה לעשות. מאוחר מדי, חשוד מדי".

"לא!" צעקה הבת בייאוש. "אל תגיד את זה! החיים שלנו בלי אבא אינם חיים! תציל את אבא, בבקשה, בבקשה!"

הדיג, שלא עמד בפני התחנונים, שב וחזר למים. והבת, על החוף, בכתה בכי מר. "אבא שבשמים", אמרה. "אני יודעת שאני מתלבשת לא לפי כללי הצניעות. אבא, אני מבטיחה

שאתקן את הכול. שאתלבש רק כמו שצריכה להתלבש בת בית יעקב. אזרוק את הבגדים האחרים שאהיה צנועה,

באמת צנועה. אבל אבא שבשמים, תציל את אבא שלי!"

אבא שבשמים שמע את תחנוניה. כנגד כל הסיכויים הצליח הדיג בחשיכה ההולכת וגוברת לאתר את האב שכבר נחלש והחל לאבד את כוחותיו.

על החוף נישאו ביניהם תפילות בזעקה גדולה, וסופסוף הצליח הדיג למשוך אותו אחריו לחוף.

חלשים מכדי לדבר. פגועים וחסרי נשימה, אבל חיים. "למה? למה עשיתם לנו את זה?" שאלה סוזי את הילדים.

"אימא, זה לא היה בכוונה. רק טבלנו את כפות הרגליים במים ולא ידענו שהמים ממש על יד החוף מאוד עמוקים,

ומצאנו את עצמנו בתוך מערבולת, נסחפים בלי להבין ולדעת מה קורה לנו. זה היה נורא".

הבת בכתה, הבן שתק, וההורים? הם אמרו "נשמת" עם מלוא כוונת הלב. "תראו איך ה' משגיח עלינו", אמר האב

לאחר שכוח הצלה שהגיע למקום טיפל בו. כשהמשפחה החלה להירגע, נפנו כולם, בבת אחת, אל הדיג.

"מה שימך? שאל האב. "נחום" זהו שמי ענה הדיג. "אנחנו לעולם לא נוכל להחזיר לך גמול על מה שעשית.

הצלת משפחה שלמה!"

"כשאמרת לי שאין טעם לחיים בלי אבא, הרגשתי שאני חייב לנסות", הוא אמר נבוך.

"נחום, ברוך תהיה", אמר האב בקול צרוד. "אנחנו רוצים לשמור על הקשר איתך. בוא נחליף מספרי טלפון. כתובות".

נחום היסס, אבל מבטי בני המשפחה הפצירו בו. וכך נפתח השער בבית המשפחה לליבו של נחום הדיג.

הסוף? נחום חובק בחום על ידי המשפחה, התקרב, ונוספה עוד נשמה יהודית טהורה לקהל עובדי ה'.

ואם אתם חושבים שהסוף טוב מדי ובמציאות זה לא עובד ככה, כדאי שתחשבו פעם שנייה. (חיה אפשטיין-בקהילה)

חודש מנחם - אב

שמו של החודש הובא, מגלות בבל. מקורו במילה האכדית אבו (= "קנים"). בבבלית פירושו אש - על שם החום הכבד השורר בתקופה זו של השנה. על פי החוקרים, בחודש זה נהגו לקצור את הקנים לצרכים שונים. גם בבית המקדש היה חודש אב מסמן את סוף הזמן בו כרתו עצים לצורך המערכה שעל המזבח (בבלי, בבא בתרא קכא ע"א).

חודש אב מכונה גם "**מנחם אב**", מפני שנחשב לחודש הפרוענות והאבלות בלוח העברי, ששיאה חורבן בית המקדש בתשעה באב. ישנה אגדה בתלמוד שאומרת שהמשיח יולד בחודש אב ושמו יהיה מנחם. במשנה נאמר: "משנכנס אב ממעטין בשמחה" (תענית ד, ו). במסורת היהודית, מזלו של החודש הוא מזל אריה. מזל זה נקשר במסורת בעם ישראל, עליו נאמר בברכת בלעם: "הן עם כלביא יקום וכארי יתנשא" - כלומר, למרות הגזרות והצרות יקום העם מן החורבן ויצעד לגאולה.

לפי מסורת אחת, בחודש אב נברא העולם.

"בניך כשתילי זתים" - חינוך

חינוך ילדיכם בתשעה באב

מחנכים את הילדים לקיום חלקי של מנהגי ודיני האבילות על החורבן. ההלכה מבחינה בין המישור האישי למישור הסביבתי. במישור האישי, מקיפה התלמוד, ועל כן אין מחנכים את הקטן לצום בתשעה באב (אבל אין מפנקים אותו במאכלים מעודנים, כדי שיתאבל עם הציבור). במישור הסביבתי והחברתי, מחמירה ההלכה, ועל כן מקפידים שהופעתו החיצונית של הילד תשתלב באווירת "עגמת הנפשו" הכללית של המבוגרים ולא תפגע בה.

כמו כן מחנכים אותם במישור הרוחני להבין את משמעות החורבן. עקרונות אלו יפים גם ביחס לכלל התנהגותם של הילדים בתשעת הימים.

המטרה היא "חינוך ליראת ה'", שהקטן כשישאל על מה זה, יסבירו לו עניין חורבן בית המקדש. הוא אומר, המטרה איננה להקנות לו הרגלים התנהגותיים לקראת תקופת הנערות והגדלות (זוהי המטרה הראשית של חינוך קטן למצוות) אלא לעורר בו סקרנות ולהביא אותו לשאול על מנהגי האבילות - להסביר את משמעות החורבן ולעורר בו כמיהה לבנין המקדש. וילד שאיננו מסופר ואין בגדיו מכובסים מתחזקת בו תחושת האבלות.

עשרים וחמש שנים משדוים
את שיעור התורה הגדול בתבל ארגון "אברהם יגל" משדר בלוויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרח"ק יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" רח' הנשיאים 3 יבנה בשעה 21:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"

כל הישועות והברכות
לשיטתנו **ב' בת שמעה** שתומה לסעודה הרביעית בלוויין זכות מרן **עובדיה יוסף זצ"ל** לרפואתו והצלחת כל ילדיה שתומה לרפואה שלימה, אושר ופרנסה טובה ויתגשמו כל משאלות ליבה לטובה לשנים רבות טובות ונעימות. ובכרה והצלחה לילדיה, בכדיה וינייה ולרפואת ליאת בת שושנה

כרכה והצלה
שלמה ויפירה אילן יזכר ברכאה שלימה בפרנסה טובה, אריכות ימים ושנים בטוב ובנעימים הם וכל משפחתם, שיריו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם להבדיל לע"נ **חיים מרדכי** בן צימורה ז"ל השבוע פקידת שנתו

כרכה והצלה
אלין בן שני ויואב אטד. לאה בת יהודה וזוהרה חנמני יהודה בן סעדה וזכריה צברי דוד בן אילנה מזל בת כחון שיזכר לרפואה והצלחת כל משפחתם. שיתמלאו משאלות ליבם לטובה ולברכה ויראו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם

כל הישועות והברכות
לניסים וטובה בכורי שתומה לסעודה הרביעית בלוויין זכות מרן **עובדיה יוסף זצ"ל** שיתברכו ברכאה שלימה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, פרנסה טובה אושר נחת ושלווה לרפואת **דוד** בת מרים טובה בת דבורה אושר בן חמדה לרפואת **ניסים** בן סולטן לע"נ משה בן סולטן ז"ל

רפואה שלימה
דוד דוידאי בן נרגס הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרמ"ח אבריו וש"ס"ה גידיו. יחזור לאיתנו ויזכה לשנים רבות טובות ונעימות עם רעייתו רבקה

כרכה והצלה
לשיטתנו **זוהרה מליי** שיתברכו בבריות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות טובות ונעימות ויראו נחת מיוצאי חלציהם ויתגשמו כל משאלות ליבם לטובה ולברכה והצלחה לכל ילדיהם

כרכה והצלה
לשיטתנו **זוהרה מליי** שיתברכו בבריות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות טובות ונעימות ויראו נחת מיוצאי חלציהם ויתגשמו כל משאלות ליבם לטובה ולברכה והצלחה לכל ילדיהם

כרכה והצלה ויילוי
יהודה מיסן בן חוה אהיה בן מזל אהיה בן כרמלה אלי בן שמעון יואב בן סאלם בשארי אהיה בת אפרים ותמר צוברי יח"י שיכנסו תחת החופה עוד השנה ויבנו את ביתם

כרכה והצלה
ישראל וחנה שאלר יזכר ברכאה שלימה בפרנסה טובה, אושר ושלווה. יתגשמו משאלות לטובה ולברכה ויראו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם. לרפואת חנה בת מורי סעיד ועלני

כרכה והצלה
לאה ויביתל אהיה שיתברכו בבריות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות טובות ונעימות ויראו נחת מיוצאי חלציהם ויתגשמו כל משאלות ליבם לטובה ולברכה והצלחה לילדיהם

כרכה והצלה
למאיר ויביתל ביילן בזכות זיכוי הרבים יזכר לרפואה שלימה פרנסה טובה באושר, ולכל מילי דמיטב. ויראו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם תוך קדושה וטוהרה, יתגשמו כל משאלות ליבם לטובה ולברכה

לע"נ החסיד והישר
שמואל מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל שבת ח' אב פקידת שנתו האזכרה תתקיים יום חמישי ו' מנחם-אב 18:15 - בבית העלמין 19:00 - מנחה, דברי תורה, ברכות וערבית בבית הכנסת "אוהל מועד"

לע"נ הצנועה והענוה
עליזה שמחון בת פריחה ואברהם ז"ל השבוע פקידת שנתה במלאת שלושים יום לע"נ הצנועה והענוה **ששה צהייה** בן עליזה ז"ל נפטרה בתמונה ונשפחה יהי רצון שימליץ טוב בעד כל משפחתו ושלא ידעו עוד צער

לע"נ הצנועה והענוה
אברהם (אלכטר) אוקאנין בן עישה ז"ל ז' אב פקידת שנתו לע"נ הצנועה והענוה **חואטו צ'צ'ה אהיה** בן אסתר ז"ל ח' אב פקידת שנתו לע"נ הצנועה והענוה **זמירה אטמחון** בת לורל ז"ל שתמליץ טוב בעד כל משפחתה

לע"נ הצנועה והענוה
זליכה מוסאי בת משה ז"ל יום שלישי 18:00 בבית העלמין לע"נ הצנועה והענוה **חיים כרד** בן צימורה ונפתלי ז"ל ו' אב פקידת שנתו לע"נ הצנועה והענוה **רחמים אמיתי** בן שמעון ז"ל ז' אב פקידת שנתו

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם - :
שלמה לארי בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו ישראל פרגי רפאל בן מרים הי"ו יאיר חיים בן דליה וסביה הי"ו אסתר אהרונים בת גוהר מנב"ת נהיית ישראלית בת שרה מנב"ת ריחן-רחל בת אליאזר מנב"ת מרגלית מוסאי בת שמחה מנב"ת לידה רוני בת מרי מנב"ת הרב יעקב ישראל בן חנה מנב"ת

לע"נ מלכה ז"ל בן ריטה שתיח"ה
אורן אהרון ז"ל בן ריטה שתיח"ה אהרון אאלא בן מרים ויוסף ז"ל דינה מאדני בת חנה ואיוז ז"ל נורית-חן דינו בת מסעודה ז"ל סולטנה גולגוליאן בת שמחה ז"ל חנה סאלם בת ר' חיים ז"ל ביבי נסימי בת סרור ושמאל ז"ל

לע"נ הצנועה והענוה
ביבי-שרה לארי בת רבקה ז"ל נריה שארע הי"ו בן ענת וראובן הי"ו יהודה ישראל בן אסף ורחים ז"ל מרדכי נאמן בן חנה-נור וציון ז"ל אברהם ישראל בן חנה ויעקב ז"ל ששון צחייה בן עליזה ז"ל רבקה טיייה בת שרה ז"ל שושנה סיפרסקי בת רבקה ז"ל